

İki Meslektaşın Yaşamı:

Prof. Dr. Atilla BİR ve Prof. Dr. Tayfun AKGÜL

Mümin Ceyhan
"Sıra Dışı Yaşamlar"
mumin.cejhan@emo.org.tr

48 saat insan yaşamında kısa zamandır, ama 48 yılda edinemediğiniz bilgiyi erbabına rastladığınızda 48 saatte edinmeniz mümkündür. Benim için 2015'in 9 Temmuz'u ile 12 Temmuz'u arasındaki iki gün hayatımın en yoğun öğrenme zamanı oldu.

Prof. Dr. Tayfun Akgül ve hocası Prof. Dr. Atilla Bir Bursa'da bize dost ziyaretinde bulunacaklardı. İstanbul'dan şu saate çıkacak, Bursa'ya şu saate varacağız diye bir ön bildirimleri de olmuştu. Her şey yolundaydı kısacası. Ama nasıl yoğun çalıştıklarını bildiğimizden evdeki hesabın çarşıya uymasını pek de beklemiyorduk doğrusu.

Nitekim son anda çıkan engeller nedeniyle yola çıkmakta biraz geciktiler. Bu hiç önemli değildi; randevu kaçırıyor değildik, sabit yerde evimizdeydik. Yalnızca misafirlerimizi beklenenden biraz geç kucaklayacaktık o kadar.

Gene de Tayfun hoca, o birazcık gecikmeyi dert etmiş olmalı, yola çıkar çıkmaz "Geliyoruz" diye haber verdi. Tamam dedik; 1.5, bilemedin 2 saat sonra buradalar, ne güzel!

Aradan 15 dakika geçti geçmedi telefonda yine Tayfun hoca: "Kusura bakmayın gelemiyoruz. Bir aksilik oldu yolda kaldık!" dedi.

Aklımıza gelmemişti ya olacağı buydu. Küçücük bir araç kocaman beyinleri olan iki hocayı birden nasıl taşısın? "Benden buraya kadar; ötesi var mı, sizi taşıyamıyorum arkadaş" deyip sıfırlamış kendini gariban!

Nasıl dil döktülerse, ayarlarına dönüp görevini sürdürmeye ikna etmişler emektarı. Böylece yola revan olup gece saat 10.00'da köye vasil oldular...

Hoş beşten sonra sofraya oturduk, sohbetimiz de başladı. Tayfun hoca, kurlsız ya da kusurlu araç kullanan sürücülerini bilimsel (!) yollardan nasıl uyardığını -araçlarından çöp atanların çöpünü alıp "bu sizindi, düşürdünüz herhalde" diyerek kibarca iade etmek; hatalı şekilde araç sollayanlara da uzun mu uzun bir korna ile protesto yollamak gibi- anlattı.

Bu arada kendini sessizce dinleyen Atilla hocadan da onay almak istedi. Ona dönüp "Böyle yapmalı değil mi hocam?" dedi.

Atilla hoca sakince:

"Onayımı istiyorsan, verdim gitti" dedi, önce; ardından hemen ekledi: "Ama uyarayım sevgili dostum, onayım bu alanda işe yaramaz. Aaa Atilla hoca onaylamış, bir bakalım neden onaylamış diye bakmaz sürücüler. Ne diyeyim, İnşallah bu hata düzeltme işi senin başına bir çorap örmez!"

Tayfun hoca her şeyi öyle coşku içinde anlatıyordu ki günlük hadiselerden bilimsel konulara geçildiğini anlamakta geciktim.

Yemek faslı ve tütsülenme devam ederken, bilgisayardaki fotoğraflardan insanların nasıl değiştirildiğini, hiç gülme tecrübesi olmayan Erdoğan'ı bile bunlarla nasıl güldürdüğünü somut olarak gösteriyordu. Karikatürçülerin, insanları çizgiyle, ama yalnızca fizigi ile değil bütün halleri ile birlikte bir çırpıda nasıl resmettiklerini biliyordum da bu işin bir yazılım aracılığıyla da yapılabildiğini biliyordum. Daha önce hiç tanış olmamıştım böylesine.

Tayfun hoca bir Cemal Nadir, bir Turhan Selçuk, bir Semih Balcıoğlu imiş gibi acayip bir ustalıkla sempatik birini bir anda bir eşkiyaya, bir eşkiyayı da bir anda makul, efendiden biri, bir sevimli adama dönüştürüyor, bir taraftan da "Bak, gördün mü? Bak; buna bak! Nasıl ama? Bu nasıl peki, ya bu?" diye de soruyordu.

Söze girip "Aman hocam, bu çok tehlikeli bir yazılım" dedim. "Neden?" dedi, "Tehlikesi nerde bunun?"

"Vallahi" dedim, "Demedi demeyin, piyasaya çıkar herkesin bilgisayarına inerse ve herkes bize anlattıklarınızı, gösterdiklerinizi uygulamaya başlarsa yalnız birbirinden hoşlanmayan insanlar değil yakın dostlar bile birbirine girer!"

Tayfun hoca "O kadar da değil" diye aceleyle yanıtladı, "Olsa bile inan ki dert değil, hemen yeni bir düzeltme yazılımı geliştirir sorunu çözümleriz. Zehir varsa panzehir de var. Bilim, kendini olumlayacak olgunluğa ulaşalı çok oldu. Haberin yok mu?" dedi.

Sonra, konu değişti. Meğer akademi dünyasında ne çok intihal (aşırma) varmış! Bunun için başvuru

tarihimizden...

yöntemler, uygulamalar, kurnazlıklar, dört başı mamur şebekeleşmeler –örnekleri de verilerek- sayılıp döküldü.

Akademik kariyeri, basamakları çok önemseyen biri olarak iki hocanın latife yaptığı, benimle “kafa bulduğu” vehmine kapıldım.

“Şaka, yapıyorsunuz değil mi?” dedim. “Hayır, hayır... Şaka filan değil” dediler.

“Bu kadar değildir ama değil mi? İyimserliği fazla buldunuz, anlayayım diye karikatürize ediyorsunuz herhalde” dedim.

Tayfun hoca “Hiç de değil, en beterlerini, en kabul edilmezlerini üniversite adına utandığımın söylemedim bile” dedi.

Atilla hoca da “Daha neler var, neler!” diyerek onaylayınca ayaklarım suya erdi. Demek ki devlet kurumlarını çürüten, dağıtan, sersemleten nepotizm, kayırmacılık, yandaşlık akademi dünyasında da geçerliymiş. Orada da hak edilmeyen akademik unvan elde etmek, hak edilmeyen dekan, rektör gibi yönetim kadrolarına tırmanmak bilimle değil başka marifetlerle sağlanabiliyormuş!

Yalnız, buradan bilimsel aşırma yapan o insanları uyarayım:

Tayfun hoca hiç iyi şeyler düşünmüyor bu konuda haberinizi olsun! Anlatılanlardan anladığım -veya edindiğim izlenim diyeyim- “İntihal yaptınız mı?” sorusuna verilen “hayır, ne münasebet” yanıtının anında sağlamasını yapacak bir yazılım üzerinde çalıştığı yolunda. Yani, intihal yapmışsanız “Hayır, yapmadım” derken aslında “Evet, yaptım” demiş olacaksınız. Yani akademik dünya için bir tür yalan makinesi yolda! Benden uyarması...

Naçizane bir uyarım da hocaya oldu. “Hocam” dedim: “Bu yazılımı tam olarak geliştirirseniz, Türkiye’de yalnız akademi dünyasında değil aklınıza gelebilecek her alanda çok gereksinim duyulan bir işe imza atmış olursunuz. Herkes, hepimiz hiç şüphemiz olmasın ayakta alkışlar sizi, ama hiçbirimiz o yazılımı almayız. Çünkü kusurlarımızla, kendimizle yüzleşmeye cesaretimiz olsa bilgi aşırma yoluna da gitmeyiz. Sizin yazılımınızın korkarım müşterisi olmayacak.”

Kahkaha attı Tayfun Akgül hoca. “O zaman” dedi “Kimsede olmayan bende olur, fena mı? Ey ahali simya taşı bende, haberiniz olsun!”

Uzun gecemizde Tayfun hocanın “demokratlığı” konusunda da hiç şüphem kalmadı: İTÜ rektör seçimlerinde dört adayın dördüne de oy vermiş!

Bu keşiften başka bir keşfim de Tayfun ve Atilla hocaların tutkuları ile ilgili oldu. Bir kere bizim gibi fanilerinkine hiç benzemiyor tutkuları. Gökyüzünün, güneşin, yıldızların peşindeler sanki, o kadar mesafe var bizimkilerle. Gerçi Tayfun hocanın aşkları çok yönlü olduğundan bir kısmı bizim taraflara da düşebiliyor! O zaman biraz daha dünyevi, dolayısıyla biraz daha

aşına olduğumuz, biraz daha anlayabileceğimiz türden görünüyorlar, doğru görebildiysek. Niçin? Çünkü Atilla hocanın en büyük tutkusu -anlaşılr gibi değil ama- bir formül!

İki hocanın ortak aşkını oluşturuyor bu formül. En büyük özelliği de dört karakterin (Antikitedeki dört element hava, su, ateş, toprak gibi) dördünü birden içermesi ve dördüne uyan sonuç vermesi.

İşte o formül: $3ei\pi = i\sin\pi + \cos\pi = -1/ei\pi + 1 = 0$

Tayfun hoca, dinleyicisi bendenizin kafa yorgunluğuna uğradığını anlamış olmalı ki bu aşamada pası Atilla Hocaya attı:

-Hocam; tarihi matematikle anlatmak çalışmalarını bir daha anlatır mısın?

Atilla hoca, 6 yüz yıl süren İslam biliminin yükselişi ile Helenistik çağın bilim insanlarının bütün yaşamlarında matematiği nasıl kullandıklarını, bu bilimden hiç anlamayanların bile hayatlarını kolaylaştırmak için onlardan nasıl faydalandıklarını anlatmaya başladı. İslam’ın altın çağı veya bilim çağı denilen başta Antik Yunan olmak üzere geçmiş uygarlıkların ürettiği bilgi ve düşüncenin Süryanice ve Arapçaya çevrildiğini ve bunların İslam dünyasına ve Endülüs İslam devleti üzerinden ve Haçlı seferleri sırasındaki savaş, istila, anlaşma ve ticaret gibi etkenler yoluyla Avrupa’ya aktarıldığını ifade etti. Esas olarak Bağdat’ta “BeytülHikme” adı verilen bilim merkezinin kuruluşuyla başlayan süreçte kağıt üretiminin de geliştiğini ve bu sayede her bilginin kağıda geçirilmesinin, yani çeviri ya da telif yazılı eser üretilmesinin kolaylaşıp hızlandığını, bunun da bilginin ve bilimin yayılmasını kolaylaştıran bir etken olduğunu söyledi. İslam dünyası, bu dönemde kağıdı Çin’den, sıfır sayısı ile ondalık sistemi Hint’ten, matematiksel dolayısıyla bilimsel düşünmeyi eski Anadolu uygarlıklarından, eski Yunan’dan almış ama tüm bunları kullanmış, günlük hayatta uygulamış...

Hoca’ya göre 8.yüzyıldan, 14 hatta 15.yüzyıla kadar süren dönemde İslam dünyasında çoğunluğu Türk ya da Türk soylu yetkin mühendisler ve bilginler yetişti. Sanata, tarıma, ekonomiye, sanayiye, hukuka, edebiyata, felsefeye, denizcilğe önemli katkılar yapıldı. Matematik, her alanda değer kazandı, önemsendi. Matematik ve aritmetiğin yanı sıra trigonometri gelişti. Gözlemevleri inşa edildi; optik bilimi, kimya ve tıp gelişti. Bütün bunların da insanlığın ilerlemesine büyük katkısı oldu. Avrupa’da aydınlanma, Rönesans, reformlar, coğrafi ve bilimsel keşifler ile bunları izleyen sanayi devrimi İslam dünyasının bu altın çağına çok şey borçludur, hatta onun üzerinde yükseldiği söylenebilir...

Atilla Hoca ve arkadaşları tarih içinde ulaşılmış, elde edilmiş ne kadar teknolojik merhale ve bunları ifade eden ne kadar buluş varsa yer ve zaman belirtilerek, teknik ayrıntılar verilerek çizimler, şemalar, formüller eşliğinde yazmış, anlatmış ve bu gelişmelerde matema-

tiğin sihirli rolünü gözler önüne sermişler... Nerede mi? Tabii ki kitaplarında...

Hoca, tarihin derinliklerine dalıp bitmez tükenmez bir enerji ile anlatırken siz bilgi bombardımanından yorulabilirsiniz; ama o asla yorulmuyor. Gezdiği veya bir vesile ile bulunduğu her yörde tarihsel teknolojinin, mühendisliğin, dolayısıyla matematiğin ve fennin izlerini taşıyan her ayrıntıyı gözlemlediğini, incelediğini, araştırdığını anlıyorsunuz. Örneğin tatilini geçirdiği Datça'da, hala çalışan ya da yakın zamana kadar çalıştırılmış su değirmenlerini görünce bunu yapmış ve sonuç Anadolu'nun Değirmenleri kitabı olmuş. M. Şinasi Acar ve Mustafa Kaçar ile birlikte yazdıkları "Anadolu Değirmenleri" bilim insanlarının görüp geçtiğimiz, etkilensek de üzerinde çok durmadığımız bir yapıdan, bir nesneden geçmişe, tarihe, kültüre dair neler neler bulduklarına ve bunların bilgisine nasıl ulaştıklarına şaşırsınız. Kitap, su değirmenlerinin tarihçesini insanı şaşırtacak kadar ayrıntılı olsa da çok anlaşılır bir şekilde anlatıyor. Orada yazılanlara bakınca, bu değirmenlerin günümüzde enerji üretiminde kullanılan türbinlerin önceli, daha doğrusu atası olduğunu anlıyorsunuz. Türbin, bir mil ve üzerinde kanatçıklardan oluşur ve bir akışkanın enerjisini işe çevirir. Akışkan türbinin kanatçıklarına çarparak türbin miline hareket verir, hareket milin çıkışında mekanik işe dönüşür. Günümüzün modern sanayinin temelini teşkil eden enerji üretimi bu esasa dayanır. Bunu geliştirme becerisini göstermiş ülkelerin neden ileriye fırladıklarını ve dünyanın geri kalanını kısa zamanda nasıl sömürgeleştirdiklerini anlamak mümkün oluyor.

Atilla hoca, bana dönüp "Değirmenlerin matematiği ile Francis veya Pelton Türbinlerinde kullanılan matematik aynıdır" diyor. Sözüünü ettiğim kitapta da değirmenlerin matematiği çocukların anlayabileceği yalınlıkta anlatılıyor, Atilla hoca ve arkadaşlarıncı.

Dinlemekten büyük zevk aldığım sohbetinde, su gücünden tarih içinde daha birçok alanlarda yararlanıldığını örnekleriyle anlatıyor: Kağıt endüstrisinde ve metalürjide tokmak ve çekiç gücü olarak suyun kullanıldığını, ayrıca şeker üretiminde, ağaç endüstrisinde, hatta su saatlerinin işleyişinde de su gücünün olmazsa olmaz önemde olduğunu, özcesi tarih içinde her türlü mekanik dönüşümün suyla başladığını belirtiyor. Birçok örnek arasında Takiyüddin bin Maruf-i'nin (1526-1585) altı silindirli pompası ile zamanına göre karmaşık su kaldırma düzenleri üzerinde özellikle duruyor.

Ara vermeden yel değirmenlerine geçiyor. Tarihte rüzgar enerjisini ilk kez kullanan ünlü kanunlarıyla tanıdığımız Babil Kralı Hammurabi (M.Ö 17. yüzyıl) olmuş. Rüzgar gücü ile işleyen düzenekler sayesinde Dicle ırmağının sularını farklı seviyelere çıkartarak tarım alanlarının, hatta helezonik bir yol izleyen ünlü Babil asma bahçelerinin sulanmasında kullanmış. Böylece zenginleşen ve güçlenen krallığı tüm Mezopotamya'ya egemen olmuş.

Atilla hoca, Hammurabi'den yüzlerce ve yüzlerce yıl sonra Halife Hazreti Ömer'in İranlı bir ustayı çağırıp ondan rüzgar gücüyle işleyecek bir değirmen kurmasını istediğini, ünlü tarihçi Taberi'nin (İ.S 923) yazdıklarından aktarıyor. Rüzgar değirmenleri Batı dünyasında farklı, Doğu dünyasında farklı yöntem ve teknoloji ile çalışmış o yüzyıllarda. Sonrasında Doğu dünyasının teknolojisi unutulup gitmiş ve tüm öteki alanlarda olduğu gibi yerini Batı teknolojisine bırakarak tarihe karışmış. Hoca, Babil'in su çarklarından, yel değirmenlerine, yelkenlere varıncaya değin rüzgar enerjisinin otomatik kontrol matematiğini formüllerle, matematik hesaplamalarla açıkladıktan sonra, "Her şey çok kolay görünüyor, ama ilk çağların insanı bu formüllerden habersizdi. Gene de sinayarak, yanılarak pratik olarak matematiğin şaşmaz düzenine ulaşmayı ve onu günlük hayatında kullanmayı başardı" diyor.

Atilla Hocaya göre, Bursa'lı Kadızade-i Rumi Osmanlı bilim geleneği ve literatürünün gelişmesinde büyük katkıları olmuş bir Osmanlı bilginidir. İlk eserini Anadolu'da yazar; ama yaşamını sürdürmek için Semerkand'ı seçer. Çünkü bilim yapmak orada Osmanlı'dan daha çok teşvik edilmektedir, ayrıca bir bilimcinin kendini geliştirmesi için daha çok olanak vardır..

Zamanın bilim insanları ağırlıklı olarak Astronomi ile ilgilendiğini ama, fizik, matematik ve geometrinin de ilgi alanlarında olduğu anlaşılıyor.

Atilla hoca, "16. yüzyılın Osmanlı klasik bilim hayatının zirvesini oluşturduğunu, bu devirde Astronominin gelişme gösteren bilimlerin başında geldiğini görüyoruz" diyor ve Takiyüddin'in kurduğu İstanbul Rasathanesi'ni de Osmanlı biliminin bu yüzyıldaki doruğu kabul etmek gerektiğini düşünüyor. Hoca, Takiyüddin'in astronomi yanında optik, mekanik, matematik, trigonometri sahalarında da eser verdiğini, ancak asıl şöhretini astronomi alanındaki çalışmalara borçlu olduğunu ifade ediyor. Bu dönemde (16. Asır) astronomide kullanılan önemli araçları da şöyle sayıyor: Rubu Tahtası, Usturlap, Halkalı Alet (Zatü'l- kür-sü).

Takiyüddin'in İstanbul Rasathanesi Sultan III Murat'ın fermanıyla Tophane sırtlarında, şimdiki Fransız Elçilik Sarayı'nın yerine kurulur. Atilla hoca, bu rasathanenin rasat araçlarının, aynı yüzyılın ünlü Danimarkalı astronomu Tycho Brahe'nin (1546-1601) rasathanesinde kullandığı aletlerin benzeri olduğunu belirtiyor. Brahe, adına Danimarka kralının açtığı fon ve Baltık'daki Ven Adası'nda inşa edilen Uranibourg (gökyüzü şatosu) ve Stejnebourg (yıldız şatosu) adındaki rasathanelerde 777 yıldızın konumunu ölçüp kataloglar ve Kepler gibi bir gökbilimciyi yetiştirirken, Takiyüddin'in rasathanesi kuruluşundan üç yıl sonra top atışıyla yıkıldı. Atilla hoca, Takiyüddin'in tıp ve zooloji ile ilgili eserlerinin de olduğunu bilindiğini, rasathanenin Osmanlı devlet adamlarının rekabeti ve kıskançlığı yüzünden bazı bahaneler ileri sürülerek hazin bir şekilde yıktırıldığını üzümlere anlatıyor.

tarihimizden...

Bu sohbetten anlıyorum ki; İstanbul da ölen Takiyüddin'in mezarı, bilime ve bilim insanlarımıza olan saygı seviyemizin göstergesi olarak bilinmemektedir.

Hoca, bildiği konuları sanki herkes tarafından biliniyormuş gibi anlatıyor: "Bilindiği gibi" diyor, "küresel astronomi ile ilgili sorunlar, en iyi üç boyutlu bir Gök Küresi'nden faydalanılarak açıklanabilir. Ölçü aleti değildir ama gerçeğe çok yakın estetik modeller olarak değerlendirilebilir. Alet üç boyutlu olduğu için küresel geometrinin tüm özelliklerini taşır diyor.

Aletin mucidi Osman Sa'ib Efendi (İstanbul 14 Mart 1864) İstanbul'da yetişmiş tıp, gökbilim ve coğrafya konularında eser vermiş bilim adamı; Saray entrikaları ile girdiği yıldız bilimi ile uğraşma işinde matematiksel bilimlerde çok iyi olduğu için öğretmenlik yapar, konferanslar verir.

Osman Sa'ib Efendinin Ta'limül-Küre Risalesi çok meşhurdur. Gök küresini incelediği, bu yapıtı çeşitli daire ve çizimlerin adları ile açıklamasını kapsar. Gök Küresi ile Güneşin ve gezegenlerin hareketleri geometri ve matematik kullanılarak incelenir. Atilla Hoca İ.T.Ü ve Mühendislik Tarihi adlı ortaklaşa yazılan kitap da bütün ayrıntıları ile Teknoloji ve Bilim tarihimizi anlattıklarını söylüyor.^{1*}

Daha birçok ayrıntının anlatıldığı doyumsuz sohbeti burada noktalıyorum.^{2*}

Bursa - 30 Temmuz 2015

Mümin CEYHAN

"Sıra Dışı Yaşamlar" kitabı içinden,
Sh:189-198

Mümin Ceyhan Bursa Kültür Kaynakları
Araştırma Kütüphanesi Yayını
Bursa 2021

^{1 *} Atilla Hoca'nın yüzlerce makalesi ve çok sayıda kitabı bulunmaktadır. Bana getirdiği 6 kitabından büyük ölçüde faydalandım. Bu eserlerinden çıkardığım sonuç: Osmanlı döneminde iyi kötü, saray çevresinde yapılan bilimsel çalışmalar olmakla birlikte, bu çalışmalar daha sonra değerlendirilmemiştir. Ayrıca bu çalışmalardan geniş halk kitlelerinin haberi olduğuna dair bir bilgiye maalesef rastlamadım.

^{2 *} Dostlarımızın Bursa gezilerinde sevgili dostum tarihçi Prof. Dr. Yusuf Oğuzoğlu eşlik etti. Bu gezimizde Yusuf Hoca'yı Bursa'yı en iyi tanıttacak bilim insanı olarak, dostlarımızın karşısında joker olarak değerlendirdik. Bursa gezisinde Otomobil müzesi, Kent Müzesi, Hanlar bölgesi, Ulucami, Göç Müzesini gezdik. Daha sonra yeni yapılan ÇEK (Çağdaş Eğiti Kooperatifi 3 Mart Anadolu Fen lisesi) ile bizim Bursa Kültür kaynakları Araştırma Kütüphanesi ziyaret edildi. Son pazar günü Mudanya Mütareke müzesi gezilerek Atilla ve Tayfun Hoca İstanbul'a uğurlandı.

Atilla Hocanın Kaybının Ardından

İnsan yaşamında önemli zamanlar vardır. Önemli zamanları insan bilinçli yaratamayabilir.

İşte ölçüsünü bilemediğim ama olağandışı tahmin ettiğim yukarıda 9-12 Temmuz 2015 tarihleri arasındaki zaman dilimi benim için öyle bir zaman dilimidir.

Bu yazıya ek yazmak gereğini hissetmemin nedeni 7 Ekim 2024 tarihinde anımı hiç unutamayacağım İTÜ'den Prof. Dr. Atilla Bir hocamızı kaybetmemizdir.

Atilla hoca bizim meslektaşımız olmasına rağmen, kendi meslek alanının ötesinde inanılmaz boyutlarda derinlikli bir tarih araştırmacısıydı. Bu konuda onlarca kitap yazdı. En önemli özelliği kendi meslek alanının özelliklerinden faydalanarak tarih araştırmalarına farklı bir perspektif kazandırmasıdır.

Anlaşılabileceği gibi, klasik tarihçilerden ayrılan çok ayrı bir bakış açısı vardır hocamızın. Bu da tarihçi olmayan bizim gibi insanlara, bizim anlayacağımız bir dille tarihi öğretir.

Tanıştıktan sonra, çok fazla olmasa da, birlikte geçirdiğimiz zamanda onu dinlerken tarih içinde kaybolurdunuz. Tarih içinde büyük mucitler, büyük yazarların hayatlarına ulusal bir bakış açısıyla yaklaşır, insan kendi tarihçi yorumları ile şaşırtırdı.

Hatırladığım kadarıyla Prof. Dr. Tayfun Akgül'ün de hocasıydı. Atilla hocayı benimle tanıştırdığında, onu önce tarihçi zannettim. Oysa yurt dışında okumuş başarılı bir elektronik mühendisi, kontrol otomasyon konusunda önemli makaleler yazmış, bilimsel araştırmalar yapmış bir bilim insanı olduğunu öğrendim.

Bursa'da bulunduğu zamanda hocamız ile Bursa'yı dolaştık. Şehrimizin tarihsel ve kültürel yerlerini dostum Uludağ Üniversitesi Tarih Bölümü hocamız Prof. Dr. Yusuf Oğuzoğlu rehberlik etti. Atilla hoca'nın Bursa'daki tarihi yerlerle ilgili derinlikli bilgiye sahip olduğunu gördük.

Atilla hoca ile ilgili söylenecek en belirgin söz, ilgilendiği her konuyu ciddiye alan, öğrencilerine ve insanlara büyük katkı sağlayan sıra dışı bir bilim insanı olduğudur.

Onu tanıyıp da etkilenmeyen tek bir kişi olacağımı sanmam.

Aramızdan ayrılırken geride bıraktığı eserlerle öğrencileri daha uzun yıllar faydalanacaktır.

Teşekkürler Atilla Bir hocam...

Seni tanımak benim için bir ayrıcalıktı...

Ruhun şad olsun.

15 Mart 2025 - Mümin Ceyhan